

dle rozdělovníku

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:
MHMP 714165/2025

Sp. zn.:
S-MHMP 406259/2025

Vyřizuje/tel.:
Bc. Jitka Čáhová
236 004 665
Počet listů/příloh: **4/0**
Datum:
25.06.2025

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor živnostenský a občanskosprávní, přezkoumal podle ustanovení § 89 odst. 1 a ustanovení § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 81 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, na základě odvolání [redacted], nar. [redacted], trvale hlášen [redacted], zastoupen JUDr. Jiřím Joklem, advokátem, se sídlem AK Praha 2, Londýnská 608/52, rozhodnutí Úřadu městské části Praha 14, odboru správních agend a přestupků, ze dne 18. 3. 2025, č. j. UMCP14/25/54735/OSAP/RUZ, sp. zn. UMCP14/25/00173/OSAP/RUZ, kterým byl na žádost [redacted], nar. [redacted], trvale hlášen [redacted], a [redacted], nar. [redacted], trvale hlášen [redacted], zastoupení Mgr. Jiřím Křížem, advokátem, se sídlem AK Praha 8, Na terase 133/3, zrušen údaj o místu jeho trvalého pobytu na adrese [redacted], a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 14, odboru správních agend a přestupků (dále jen „správní orgán prvního stupně“), byl po provedeném správním řízení zahájeném podle § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na žádost [redacted] a [redacted] (dále jen „navrhovatel“) zrušen podle ustanovení § 12 odst. 1 písm. c) a odst. 2 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „zákon o evidenci obyvatel“), údaj o místě trvalého pobytu [REDACTED] na adrese [REDACTED].

Správní orgán prvního stupně na základě shromážděných podkladů konstatoval, že navrhovatelé jsou oprávněni k podání návrhu, že [REDACTED] byl k trvalému pobytu přihlášen na základě souhlasu předchozí majitelky, přičemž mu udělením souhlasu žádné užívací právo ze zákona nevzniklo, a že neužívání předmětné nemovitosti bylo prokázáno potvrzením o jeho exekucním vyklizení. Proto svým rozhodnutím žádosti vyhověl a údaj o místě trvalého pobytu výše jmenovaného na předmětné adrese zrušil.

Proti tomuto rozhodnutí podal [REDACTED] prostřednictvím svého právního zástupce rozsáhlé odvolání, ve kterém zejména namítá, že správní orgán prvního stupně nedostatečně zhodnotil všechny předložené důkazy, zvláště pak zcela ignoroval jeho žalobu podanou ve smyslu § 189 odst. 2 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, jejímž předmětem je vydání dědictví po [REDACTED] (nar. [REDACTED], zemř. [REDACTED]). Navrhoval přerušení řízení do doby pravomocného rozhodnutí ve věci civilní žaloby o vydání dědictví, která je vedena u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 14 C 34/2025. Současný vlastník ihned po smrti zůstavitelky vyměnil zámky a zamezil mu tak v přístupu do objektu, kde má trvalý pobyt, přičemž mu v něm zůstaly movité věci nezanedbatelné hodnoty. Užívací právo bylo omezeno pouze ze strany současných vlastníků nemovitosti, avšak z jeho pohledu nezaniklo a toto právo (a nejen to) je v současné době předmětem soudního přezkumu. Faktickým užíváním je třeba rozumět alespoň příležitostné a okolnostem přiměřené využití nemovitosti k účelu, k němuž je určena, včetně existence faktického sídla jeho podnikání. Závěrem navrhuje, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení o zrušení údaje o místě jeho trvalého pobytu zastavil, neboť za současného skutkového i právního stavu nejsou dány podmínky pro jeho pokračování. Alternativně připouští možnost, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí; tento postup by umožnil řádné doplnění dokazování, zejména ve vztahu k probíhajícímu civilnímu řízení o vydání dědictví a zvážení přerušení správního řízení do doby pravomocného rozhodnutí v této klíčové věci.

Navrhovatelé prostřednictvím svého právního zástupce zaslali písemné vyjádření, ve kterém mimo jiné uvedli, že odvolání podaná [REDACTED] a [REDACTED] se shodují, proto podávají totožná vyjádření k oběma odvoláním. Odvolání se opírá o argument, že Úřad městské části Praha 14 údajně ignoroval podanou žalobu ze strany [REDACTED] ohledně vydání pozůstalosti po zemřelém [REDACTED]. Žaloba je bezpředmětná, z důvodu předchozích rozhodnutí soudů, která vyloučila [REDACTED] z řízení o dědictví a uložila mu objekt č.p. [REDACTED] vyklidit; následně byl dotýčný na jejich podkladě z nemovitosti exekučně vyklizen. Nadto řízení o předmětné žalobě bylo usnesením soudu zastaveno, tudíž už není žádná naděje, že by v budoucnu mohl odvolatel právní titul získat. Závěrem navrhují, aby bylo odvolání zamítnuto a rozhodnutí o zrušení údaje o místě trvalého pobytu [REDACTED] potvrzeno.

Magistrát hlavního města Prahy, odbor živnostenský a občanskosprávní (dále jen „odvolací správní orgán“), přezkoumal soulad odvoláním napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a správnost rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání, a dospěl k následujícím závěrům:

Z ustanovení § 12 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci obyvatel vyplývá, že ohlašovna rozhodne o zrušení údaje o místě trvalého pobytu, zaniklo-li užívací právo občana k objektu nebo jeho vymezené části, jehož adresa je v evidenci obyvatel uvedena jako místo trvalého pobytu občana, a neužívá-li občan tento objekt nebo jeho vymezenou část. Odstavec druhý téhož paragrafu stanoví, že ohlašovna rozhodne o zrušení údaje o místě trvalého pobytu podle odst. 1 písm. c) jen na návrh vlastníka objektu nebo jeho vymezené části nebo na návrh oprávněné osoby uvedené v ustanovení § 10 odst. 6 písm. c) zákona o evidenci obyvatel. Navrhovatel je v takovém případě povinen existenci důvodů uvedených v ustanovení § 12 odstavci 1 písm. c) ohlašovně prokázat. Všechny podmínky musí být naplněny současně, nesplnění jenom jedné z podmínek vede k tomu, že údaj o místě trvalého pobytu občana nebude zrušen.

Při rozhodování o zrušení údaje o místě trvalého pobytu občana správní orgán toliko zkoumá, zda jsou naplněny zákonem stanovené podmínky (podrobně viz výše). Zákon neponechává správnímu orgánu možnost přihlídnout k okolnostem případu.

Z výpisu z katastru nemovitostí ze dne 18. 3. 2025, LV [REDAKCE], obec Praha, katastrální území [REDAKCE], je zřejmé, že vlastníky nemovitosti jsou [REDAKCE]; jsou tak ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel oprávněni požádat o zrušení údaje o místě trvalého pobytu [REDAKCE] na předmětné adrese. Odvolací správní orgán tuto skutečnost ověřil náhledem do katastru nemovitostí.

[REDAKCE] byl přihlášen k trvalému pobytu 14. 5. 2014 na základě potvrzení [REDAKCE] o souhlasu s ohlášením změny místa jeho trvalého pobytu (viz kopie přihlašovacího tiskopisu, list č. 13, spis správního orgánu prvního stupně). Zaevidování adresy místa trvalého pobytu jmenovaného nebylo spojeno s prokázáním existence užívacího práva, proto v řízení o zrušení tohoto údaje není třeba dokazovat jeho zánik. Názoru přisvědčuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu z 6. 11. 2014, sp. zn. 10 As 125/2014, v němž je mimo jiné uvedeno: „Podmínka zániku užívacího práva občana k objektu (nebo jeho vymezené části), jehož adresa je v evidenci obyvatel uvedena jako místo trvalého pobytu občana, je v takovém případě splněna ze své podstaty vždy, neboť zápis údaje o trvalém pobytu nebyl spojen s prokázáním vzniku užívacího práva a není-li prokázán opak, má se za to, že nevzniklo.“

Neužívání nemovitosti [REDAKCE] je zřejmé z potvrzení Exekutorského úřadu Plzeň-město č. j. EX 03241/23, ze dne 10. 1. 2025, kde je uvedeno, že dne 5. 8. 2024 bylo provedeno exekuční vyklizení povinného, kdy byl vykázán z nemovitosti č. p. [REDAKCE] na parc. č. [REDAKCE] a souvisejících nemovitostí v k. ú. [REDAKCE] a vyklizený objekt byl následně předán oprávněným (rozuměno navrhovatelům). Ani sám [REDAKCE] skutečnost, že se v domě nezdržuje, nerozporuje.

K odvolacím námitkám konstatuje odvolací správní orgán následující:

Správní orgán prvního stupně se pečlivě zabýval naplněním všech podmínek potřebných pro zrušení údaje o místě trvalého pobytu. Pro přerušení správního řízení do doby pravomocného rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 9, č. j. 14 C 34/2025, ze dne 14. 2. 2025, ve věci podání žaloby o vydání dědictví po zemřelé [REDAKCE] nebyl shledán žádný důvod. Z rozsudků založených ve spise je zcela zřejmé, že se odvolatel neúspěšně domáhal určení vlastnictví předmětné nemovitosti z titulu dědice. Z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9, č.j. 14 C 34/2025-31, ze dne 3. 4. 2025, jednoznačně vyplývá, že řízení ve výrokové části II. co do návrhu na určení, že „žalobce je vlastníkem všech nemovitostí zapsaných na LV č. [REDAKCE] z titulu dědice druhé zákonné třídy“ bylo zastaveno, neboť v tomto řízení žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, které by mohly změnit původní rozhodnutí soudu o jeho dědickém právu. Odvolací správní orgán náhledem na webových stránkách <http://portal.justice.cz> zjistil, že proti tomuto usnesení bylo 11. 4. 2025 podáno odvolání k Městskému soudu v Praze, který svým rozhodnutím č. j. 62 CO 129/2025 potvrdil rozhodnutí soudu I. stupně. I toto rozhodnutí napadl [REDAKCE] 1. 6. 2025 dovoláním. Dovolání je mimořádný opravný prostředek, kterým lze napadnout pravomocné rozhodnutí odvolacího soudu (podrobně § 236 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů). Dovolání nemá odkladný (suspenzivní) účinek; předcházející rozhodnutí soudu tak zůstávají pravomocná. [REDAKCE] tak nemá v současné době k objektu č.p. [REDAKCE] žádné vlastní užívací právo.

Pokud se [REDAKCE] stane někdy v budoucnu na základě pravomocného rozhodnutí soudu vlastníkem předmětné nemovitosti, nic mu nebude bránit v ohlášení změny místa jeho trvalého pobytu na adresu jím vlastněného objektu.

K námitce faktického užívání předmětné nemovitosti z hlediska zapsání sídla podnikání v předmětné nemovitosti, odvolací správní orgán konstatuje, že adresu sídla podnikání nelze hodnotit jako užívání nemovitosti ve smyslu ustanovení § 12 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci obyvatel, tedy jako uspokojování každodenní potřeby bydlení, a nemá při neexistenci vlastního právního titulu k užívání předmětné nemovitosti na rozhodnutí ve věci zrušení údaje o místě trvalého pobytu vliv.

██████████ ve svém odvolání neuvedl žádné nové skutečnosti či důkazy, které by vedly odvolací správní orgán k jinému posouzení věci. Pro jeho námitky tak nebylo shledáno opodstatnění.

Z přihlášení občana k trvalému pobytu nevyplývají žádná práva k objektu ani k vlastníkově (ustanovení § 10 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel). Údaj o místě trvalého pobytu občana je především údajem evidenčním, který sám o sobě nezakládá a nikdy ani nezakládal žádná práva soukromá (např. podle občanského zákoníku).

S přihlédnutím k výše uvedenému lze tak uzavřít, že správní orgán prvního stupně postupoval v souladu s ustanovením 12 odst. 1 písm. c) a odst. 2 zákona o evidenci obyvatel, a ve smyslu zásady materiální pravdy zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Odvolací správní orgán proto rozhodl způsobem uvedeným ve výroku.

Lze tak uzavřít, že správní orgán prvního stupně postupoval v souladu s ustanovením 12 odst. 1 písm. c) a odst. 2 zákona o evidenci obyvatel, a ve smyslu zásady materiální pravdy (§ 3 správního řádu) zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Odvolací správní orgán proto rozhodl způsobem uvedeným ve výroku.

Poučení: Proti rozhodnutí o odvolání se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Pavel Š t e f a ň á k

ředitel odboru živnostenského a občanskosprávního
podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. JUDr. Jiří Jokl, ID DS: fkmsgwn
2. Mgr. Jiří Kříž, ID DS: pc8g4df